

Bedoeld is het arrest van 11 december 2025 waarin het Grondwettelijk Hof besliste dat een aantal bepalingen van het decreet van het Vlaamse Gewest van 29 maart 2019 betreffende het individueel bezoldigd personenvervoer (het 'Taxidecreet') ongrondwettelijk zijn.

Huidige regeling schendt het gelijkheidsbeginsel

Het Taxidecreet regelt enkel het niet-dringend zittend patiëntenvervoer en niet het niet-dringend liggend patiëntenvervoer. Dat onderscheid is volgens het Hof geen probleem omdat voor het liggend patiëntenvervoer steeds een medische indicatie vereist is terwijl dit in de regel niet het geval is voor het zittend patiëntenvervoer.

Maar er zijn omstandigheden waar ook voor het zittend patiëntenvervoer een medische indicatie vereist is. In dat geval kan een ambulancedienst niet zomaar gelijk worden gesteld met een taxidienst. Volgens het Hof is de gelijke behandeling van ambulancediensten met taxidiensten dan ook niet redelijk verantwoord en is dus sprake van een schending van artikel 10 en 11 van de Grondwet (het gelijkheidsbeginsel).

Niet-dringend zittend patiëntenvervoer op dezelfde manier regelen

Op de vraag van Roggeman hoe de minister kijkt naar het arrest van het Grondwettelijk Hof antwoordde de minister dat als er een zorgnood is tijdens het vervoer, die uiteraard op een correcte manier moet worden ingevuld. "Daarom willen we de bestaande vereisten voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer, ook van toepassing verklaren op alle niet-dringend patiëntenvervoer."

Toezicht op de patiënt tijdens het vervoer moet gebeuren door een gekwalificeerde persoon die aanwezig is bij de patiënt, ongeacht of het om een liggende of zittende patiënt gaat. Omdat er ruimte moet zijn om handelingen te kunnen uitvoeren als de toestand van de patiënt dat vereist, moet patiëntenvervoer altijd plaatsvinden in een daartoe vergunde ziekenwagen, ook omdat er noodzakelijk materiaal aanwezig moet zijn.

Definitie van patiënt in aangepaste regelgeving

Voorts zei Gennez dat via aangepaste regelgeving 'patiënt' zal worden gedefinieerd als 'een natuurlijke persoon aan wie tijdens het vervoer gezondheidszorg, als vermeld in artikel 2, 2°, van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt, wordt verstrekt, al dan niet op eigen verzoek'.

Deze definitie komt overeen met wat bepaald wordt in de wet op de rechten van de patiënt en verduidelijkt dat iemand in het kader van niet-dringend patiëntenvervoer enkel patiënt is als hij tijdens het vervoer gezondheidszorg, minstens in de vorm van toezicht op zijn gezondheidstoestand, nodig heeft.